

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20 —, polletno K 10 —, četrletno K 5 —, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30 —.

: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopolni se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

: Telefon številka 303. :

Nova slava.

Zopet smo slavnější za en čin. Zopet pišejo o nas nemški in svetovni časopisi. Zopet se kažejo naše razmere pred svetom — v jasni luči.

Ne gre za osebo, gre le za slučaj, ki je več, ko slučaj, gre za dogodek, ki je nujna posledica najnovejših klerikalnih gesel, gre za znak našega kulturnega položaja.

Ne rečemo, da se ne dogode take stvari tudi drugod, kjer vladajo fanatični škofje, ampak pri nas je to še posebnega pomena.

Pisali smo, da je škof prepovedal župniku Bercetu maševati in smo pričeli tudi odgovor. Vsakemu se je gotovo čudno zdelo, da je škof suspendiral župnika Berceta šele sedaj, ko je že cel mesec po volitvah: Razlagati si moramo to na ta način: naš škof ima malo samostojnosti; kjer pa vidi kak nastop klerikalnega fanatizma, ga hoče posnemati. Ker je bil v Istriji suspendiran Biankini, je tudi Bonaventura suspendiral Berceta. Biankini je bil suspendiran, ker je podpisal program narodne stranke, Berce, ker je agitiral za narodno stranko, ob času, ko so jo napadle združene klerikalne in nemške vrste.

Tako se vidi, da je šele zgled v Istriji vspodbudil našega škofa k slavnemu činu. Stvar pa ima še drugo ozadje. Volitve so zopet in vsakdo lahko vidi, da se klerikalcem ne godi posebno dobro. Ves njih uspeh vsaka zmaga je odvisna od agitacije duhovnikov in škof je hotel dati svarilen zgled, kaj se zgodi duhovniku, ako bi agitiral za narodno stranko in s tem je dano povelje, da morajo iti na boj za klerikalno stranko. Škof je torej čakal s celo zadevo in je izrekel svojo slavno kazen, ki je šla o Biankiniju, ali pa so ga k temu napotile njegove ali pa drugih njegovih skrbi za sedanje volitve.

Gotovo je namreč, da se najdejo med sedanjo duhovščino še pošteni ljudje, ki sedanega klerikalnega boja ne odobravajo, posebno odkar so klerikalci povabili Nemce v naš mestni svet in proti takim mirnim oziroma narodno čutečim duhovnikom je naperjen slavn škofov čin. Rekli smo, da ne gre za osebo, ampak za čin in za vzroke, ki tiče za njim.

Slovenci kot mal narod imamo malo svetovne slave; kar nam je prioboro doma ali v tujini naši umetniki, pisatelji, učenjaki in drugi naši ljudje, ki stoje v službi narodne kulture, to — vsled naše brezbrzičnosti — ne pride tako do veljave, da bi vzbudili svetovno pozornost. Tem bolj pa se proslavljamo z raznimi drugimi slavnimi čini in pri teh si je pridobil naš škof precej velike zasluge. Naj naštetje nekaj takih činov, ki pri nas niso neznan. Začelo se je menda s Cankarjevo „Erotiko“, ki jo je škof sežgal, to je pojav, ki je danes v dvajsetem stoletju edini pojav svoje vrste; danes knjig nikjer več ne sežigajo, ker vedo, da to nič ne koristi. Potem je prišla na vrsto Prešernova muza. Tudi to je bil slaven čin, kajti zgoditi se ni mogel nikjer na svetu razen v Ljubljani, ko je bil Anton Bonaventura škof ljubljanski. Na to je zaslovel naš škof po svojih pastirskih listih in po svojem bojkotu proti naprednim časopisom. Vrhunec in rekord na polju pisateljstva in poučevanja je potem dosegel škof v znani rdeči brošuri. Med tem pa se je škof proslavil tudi s svojim gospodarstvom v Gornjem Gradu in z raznimi oblastnimi nastopi proti narodni duhovščini, pri čemer so sorški dogodki raznesli njegovo slavo v svet. Po drugem svojem delovanju je prišel končno tudi zadnji slavn čin, suspendiranje župnika Berceta.

Vse te slavne dogodke so zabeležili svetovni listi in po teh si je tu-jina lahko naredila svoje mnenje o kranjskih razmerah. Skoraj smo zaradi teh škandalov postali slavni.

Značilno je na vsak način za razmere na našem jugu, da ravno tu tako pritiska klerikalizem, da se pri nas suspendirajo duhovniki če ne delajo za klerikalno stranko. To so posledice klerikalne mogočnosti, ki misli, da mora posesti vse naše dežele, a ne pojde.

Pred vsem je tu slovenska inteligenca, ki je prva poklicana, da da odgovor na take inkvizitorske poskuse, potem je narod in delavstvo, ki se mora zavarovati proti temu, da bi moral vsak duhovnik biti klerikalni agitator in končno se bo med duhovščino samo prej ali slej pojavila smer, ki bo nastopila proti zlorabi vere v politične namene.

Škof lahko množi kranjsko slavo še naprej — to bo gotovo tudi delal — ampak taki slavn čini ne bodo rešili klerikalne politike.

Kritičen položaj na Balkanu.

Mladoturška revolucija iz l. 1908., s katero je simpatiziral celi svet, ki mu je draga svoboda in napredek, je mnoge razočarala. Mladoturški režim ni izpolnil nobene od onih nad, ki so se od njega pričakovale. Mesto starega abdulhamidovskega režima, ki ga je karakteriziralo splošno nasilstvo in absolutizem oblasti proti vsem državljanom brez razlike vere in narodnosti, so prišli na krmljo turškega cesarstva Mladoturki, ki so uvedli na celi liniji politiko turciziranja neturških narodnosti in preganjanja drugih ver. Glavno načelo mladoturške revolucije „enakost in napredek“ so nasproti temu Mladoturki izigrali v trenutku, ko so prišli do vlade. Razmere so se razvijale tako, da je sčasoma izginila vsaka razlika med novim mladoturškim in stari turškim režimom pod absolutno komando sultana Abdulhamida. Abdulhamidovo tiranijo je nadomestil terorizem mladoturškega komiteta, ki je sebe dvignil nad državo in postavlo. Take razmere so izzivale na odpor in reakcijo one elemente turške carevine, ki so bili največ tlačeni in preganjani.

Dočim so v Macedoniji in Stari Srbiji srbske in bolgarske ustaške čete čakale nadejajoč se vedno, da se bodo Mladoturki spametovali in mesto politike nasilnega poturčevanja začeli z resno politiko miru in enakih pravic za vse državljane, so se pa pripravljala razna arnavtska plemena v severni Albaniji na oborožen odpor.

Spominjamo se še lanskega arnavtskega upora, ki je stal Turško ogromne vsote denarja in mnogo žrtev, predno je turška vojska zadušila vstajo.

Arnavti se medtem niso ustavili na pol pota. Oni so se pomirili, da bi se čez zimo mogli čimbolje pripraviti za nove in odločne boje. Dasi med posameznimi arnavtskimi plemeni ni prave zavednosti in pravega pojma o skupni pripadnosti in narodni enotnosti, se je vendar njihovim političnim voditeljem posrečilo učvrstiti med vsemi severalbanskimi arnavtskimi plemeni eno edinstveno misel in zahtevo: popolna avtonomija Albanije in osvoboditev od turškega jarma.

Ta misel je navdušila Arnavte za drugi upor, ki traja že okoli pol leta. Na sramoto turške armade in države že toliko časa drži samo par arnavtskih plemen v svojih hribih turško vojsko in toliko hvaljenega zapovednika generala Šefket Turgut pašo v šahu, da je ta po neštevilnih brezuspešnih napadih mislil na samomor.

Ti uspehi so Arnavte še bolj oju-nali in te dni so po celem svetu razglasili — avtonomijo Albanije. Postavili so začasno vlado, v imenu katere je neki arbanasški voditelj Terenzio Toki iz plemena Miriditi izdal razglas na vse Arnavte, v katerem objavlja avtonomijo in začetek neodvisnosti Albanije.

V razglasu se povdarja enakopravnost med mohamedanci in krščanskimi narodi v cilju enodušne borbe zoper Turčina kot skupnega sovražnika. Ko se učvrsti svoboda, bo sklepal narod sam o obliki vladanja. Sedanja vlada prevzemlje vse dolžnosti sama na sebe. V razglasu se apelira na kulturni svet, ki bo pomagal s svojimi simpatijami arnavtskemu narodu v boju proti barbarski turški vladi in za njegovo svobodo.

Ta razglas je razširjen po celi Albaniji. Razburil je vse duhove in v Skadru je izzval silno vznemirjenje med turškimi vojnimi in državnimi oblastmi.

Novosadski „Branik“, ki stoji v zelo ozki zvezi s cetinjskimi krogi, je sprejel iz Cetinja brzoglavne vesti, ki napovedujejo resne dogodke na Balkanu. Proglasitev arbanaske samostojnosti je učinkovito razburjivo na Cetinju. Vsi zastopniki tujih držav na Cetinju so sprejeli iz Skadra pisano proklamacijo. Nepopisna so barbarstva, ki jih delajo turški vojaki v ustaških krajih. Jokanje žen in otrok se čuje do črnogorske meje in zaradi tega je črnogorsko prebivalstvo kar iz sebe od ogorčenja. Brzovaj med San Gio-

vanni di Medua in Skadrom je raztrgan. Meriditi se spuščajo s hribov na mesto Lješ, da bi presekali Turgut-pašovi vojski zvezo s morjem, odkoder mu prihaja hrana in municija. Včeraj je prišla po reki Bojano silna municija in veliko sanitetskega materiala. Turška armada v ustaških krajih se računa okoli 60.000 vojakov. Na Cetinju se veruje, da ima turška armada na namen napasti Črno goro, ki tudi ne stoji križanih rok.

Ako poskusi Turška res maščevati se Črni gori za to, ker je svoječasno dala azil arnavtskim ustašem, je sigurno, da prvi turški naboj, ki bi ga poslala Črni gori, povzroči vihar in ogenj na vsem Balkanu. Posebno, če se vzamejo v obzir besede črnogorskega kralja Nikole: „Do sedaj sem jaz slušal svete velevali, od sedaj pa naj slušajo velevali moje svete.“

Iz slovenskih krajev.

Iz Semiča. Že lansko leto je naš župnik prosil in rotil raz leco svoje župljane, naj mu napravijo hleve in klet za peso rekoč: „Ce ne boste hoteli iz lepa, boste pa primorani sodnijskim potom.“ V občinskem odboru se je sicer našlo nekaj kimovcev, vendar so pa bile kljub temu končno vržene vse prošnje v koš. Nemški viteški red je nato vložil takoj tožbo, naka se je vršil dne 30. maja konkurenčni ogled. Župnik je mislil, da se bodo kmetje vladnega zastopnika in bistre glave Vuksinića silno prestrašili in nemudoma v vse privolili. Toda revež se je strašno zmotil. Takega odpora niso pričakovali niti Vuksinić, niti župnik, niti župan Plut, niti neki Težak. Že pred 9. uro se je zbralo pred farovcem kakih 200 kmetov, ki so zbijali razne dovtype. Vse grožnje so bile brezuspešne. G. Stanko! sedaj ste menda vendar prišli do prepričanja, da ne gre vse tako gladko, kakor ste mislili in da se je tudi v naši fari pričelo dani. Naš župnik naj raje najprej poskrbi, da mu ne bodo njegovi uslužbenci delali skoro popolnoma zastoj. — V nedeljo priredi v našem kraju klerikalni kandidat prof. Jarc svoj shod. Da mu je skrb za kmeta deseta briga, to smo sprevideali že tokom njegovega kratkega „delovanja“ v zadnjem državnem zboru. Naše mnenje je, da nas nihče ne more tako dobro zastopati, kakor domačin. In to je naš kmečki kandidat Peter Majerle, kateremu je dobro znano, kaj kmeta tlači in bo kot tak delal tudi za ljudski blagor. Radi tega na delo vsi za našega kandidata, rojaka Petra Majerleta!

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice.

Rez. zaklad nad 500.000 kron. Stanje hranilnih vlog 20 milijonov kron. Obrestuje hranilne vloge po čistih 4 1/2% brez odbitka rentnega davka

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetec.

To je bilo naposled brez pomena. Najvažnejše in najstrašnejše je bilo to, da ga je mogla izdati!

Ah, kakaj je bila ravno ona tista, ki je imela zdaj vse v rokah! Ona, ki je bila vzrok, da je sploh zasnoval svojo zaroto! Ona, zaradi katere je igral za glavo in življenje! ... Ah, vsakogar drugega bi se rešil s par sunki z bodalom! ...

Altieri se je kar stresel, ko mu je šinila ta misel po glavi.

In oboje velikih čuvstev, ki sta vodili njegovo življenje, se je postavilo predenj, kakor da bi mu hoteli zaklicati: Naju dveh ni mogoče spraviti: Zdaj izbiraj, kaj ti je dražje, ljubezen ali častihlepnost!

Vztrepetal je od strahu in groze.

Vedel je, da je njegovo življenje prazno in brez cilja, ako umori Leonoro.

In vedel je, da je izročen na milost in nemilost eni sami besedici iz njenih ust, nagibu vsake hipne jeze, ki jo popade — ako je ne umori! ...

Dilema je bil jasen in strašen:

Živeti brez Leonore, ali poginiti zaradi nje!

Takrat pa, ko so se njegove misli borile okrog tega vprašanja, so mu prišli povedati, da je napadla Leonoro huda vročina in da leži v blodnji na svoji postelji, kamor so jo bili položili.

Vse je mahoma izginilo iz Altierijevega duha; kakor prej nekoč pri Dandolu, je ostala tudi to minuto v njegovem srcu edina skrb, da reši predvsem njo, ki jo ljubi.

Ostalo bomo videli pozneje, si je dejal.

Bled, toda navidezno miren, je stopil — danes prvič — vsem času svojega zakona — v ženino sobo.

Videl je Leonoro v postelji, obraz v škrlatnih in voščeno-bledih lisah. Ni se ganila; njene oči so bile zaprte, njene krčevito stisnjene ustnice so se odprle samo takrat, kadar se je zvišgaje dvignil dih iz prsi.

Soprog se je ozrl okoli sebe z bolno radovednostjo, da vidi okoli, v kateri je živela njegova žena — tako blizu in tako daleč od njega. Leonorina soba je bila opravljena preprosto, vendar pa je kazala vse znake tiste mikavne elegance, ki je izhajala od nje. Lahen parfum, ki ga je takoj spoznal kot tistega, ki ga je imela Leonora najrajše, se je zibal v mlačnem zraku. Zaljubljen sanje so obvladale Altierija; njegove pesti so se krčevito stisnile, grlo mu je vzdrgotalo v ihtenju, in pristopil je k postelji. Par ženskih je molče hodilo okrog bolnice.

— Obvestite našega zdravnika, je ukazal Altieri.

— To se je zgodilo, gospod, je odgovorila Leonorina hišna.

Altieri je pokimal z glavo, sedel ter prijel Leonorino roko, ki je visela izpod odeje, v svojo desnico.

Stresel se je — nemara od radosti, nemara od bolečine. Danes je prvič držal za to drobno in nežno roko; toda le bližina smrti jo je bila položila v njegovo!

Turoben molk je spremljal ta prizor.

Naenkrat pa je prekinil ta molk par jako različnih besed, ki jih je izustila Leonora.

Delirij jo je popadel iznova.

In začela je govoriti dolgo in široko, zdaj o svojem očetu, zdaj o Rolandu ... Altieri je trepetal od gneva. Prosila je Rolanda odpustčanja, prisegala mu, da je njena ljubezen ostala čista in zvesta, kakršna je bila tistega davnega dne, ko sta se prvič pogledala v ljubezni.

In mahoma je nehala govoriti o Rolandu.

Zdaj je v svojem deliriju nagovorila njega, Altierija samega.

Uhajala so ji imena ... Zdelo se je, da pride zdajci preko njenih ustnic vsa skrivnost zarote ...

Ves bled in strašen se je Altieri obrnil k služkinjam in zarjul:

— Kaj pa delate ve tukaj? Ven! Ve jo motite in vznemir-

jate! Ve ste krive, da se ji blede čimdalje bolj! Ven, vam pravim!

Ženske, ki jih je prestrašil ta nerazložljivi izbruh jeze, so bile že zunaj, ko je on še vedno kričal, da se ne bi slišale Leonorine besede.

Ko je videl, da je ostal z njo sam, se je divje ozrl okrog sebe; nato je šel pogledat ali ni kdo zaostal v sosednji sobi.

Vrnil se je k Leonori, sedel poleg nje ter prisluhnul, ves bled in prepaden.

Da! Govorila je o zaroti, pravila vse podrobnosti o njej in jo razkazovala natanko, vračaje se pri tem vsak trenutek k Altierijevemu imenu.

Nato pa je ravnotako nepričakovano umolknila. Zamrla je v nekaki utrujenosti. Ta hip pa je nekdo potrkal na vrata.

— Kdo je tu? je zarohnel Altieri, planil pokoncu ter potegnul bodalo.

— Zdravnik, je odgovoril glas od zunaj.

Altieri se je oddahnil.

— Blaznim! je dejal sam pri sebi. Sam se bom izdal.

Siloma se je pomiril in šel odpret.

Zdravnik, sključen starček, je vstopil in se naklonil pred mogočnim gospodom.

— Mojšter, je dejal Altieri, gospa je padla na stopnicah, pa ji je padec nakopal hudo vročico.

Starec je stopil k postelji in dolgo preiskaval bolnico, sklanjal se nad njo, mimral brezvezne besede, klical na pomoč božanskega Hipokrata in se naposled vzravnil ter pogledal generalnega kapitana.

Starec je kar okamenel in prebledel kakor smrt; njegovo obličje se je spaciilo v grozi.

Altieri se je sklanjal čezenj z golim bodalom v roki!

Če bi bila Leonora črhnila le eno besedico o svoji skrivnosti, bi bil nesrečnež izgubljen.

— Gospod, je zamrmral ... neumljivo mi je ...

Altieri se je zakrohotal:

— Ne menite se za to, mojstre! Zdi se mi zares, da imam sam vročico in delirij. A zdaj pojdiva ... spremite me!

lostnejših dejstev v zgodovini gospodarske osamosvojitve našega naroda. Nikakor nečemo izrekati obsodbe nad posameznimi obtoženci, kajti to je dolžnost porotnikov, ki bodo tudi sodili po svoji vesti. Le eno pa moramo konstatirati in javno poboti, da bo vsa slovenska javnost zvedela, na kako nizkem in sramotnem nivoju stoji glasilo ljubljanskega škofa „Slovenec“. Konstatiramo, da je krščansko katoliški list „Slovenec“ obtožnico državne pravdnika popolnoma falzificiral in skušal oblatiti pred slovensko javnostjo, ki so popolnoma nedolžni na polomu „Glavne posojilnice“. Mi se sicer temu popolnoma nič ne čudimo. Kajti od urednikov dnevnika „Slovenca“, ki po nemških graških in dunajskih listih blatijo in sramotijo slovenski narod, ne moremo kaj boljše pričakovati, posebno pa ne od Štefeta in Terseglava. Nikakor nečemo braniti niti dr. Hudnika, niti uradnikov „Glavne posojilnice“, kajti o njih krivdi bodo sodili gg. porotniki, eno pa vendar že danes lahko izjavimo: Roke proč od gg. odbornikov „Glavne posojilnice“. Roke proč od teh naj dajo moške, ki so svoječasno branili in zagovarjali največje sleparje v talarjih kar jih pozna Avstrija in to so gg. monsignori: Drozd, Kaiser, Weiß itd., ki so spravili na tisoče in tisoče ljudi na beraško palico. Da izrazi duška svojemu ogorčenju nad nezasišanim lopovstvom „Slovenca“, ki trdi, da so gg. odborniki „Glavne posojilnice“ špekulirali s premoženjem „Glavne“, je dr. Triller kot njih zagovornik slovesno izjavil pred porotnim sodiščem: „Čim bi se izkazal sum, da pade na moje klijente tudi le senca krivde na veliki nesreči, ki je zadela upnike in zadrugnike „Glavne posojilnice“, bi jaz niti trenutka več ne ostal na tem zagovorniškem mestu.“ In na te besede je vstal g. državni pravdnik Neuperger, ki je izjavil, da se pridružuje izjavi gosp. dr. Trillerja in javno obsojuje sramotno pisavo lista, ki kuje iz cele nesreče na skandalozen način političen kapital. „Slovenčevim“ redakterjem ne moremo ničesar drugega, kakor samo čestitati na tej „čestitki“.

Klerikalne demonstracije v Ljubljani. V nedeljo, 11. t. m., to je ravno pred volitvami, bo priredilo šentpetersko klerikalno „prosvetno društvo“ nekaj čukarski obhod po mestu. Ker bo to čisto navadna izjavajoča demonstracija proti naprednjakom, svetujemo oblasti, da počue klerikalno sodrgo, kako se ima v ljubljanskem mestu na ulici vesti. Klerikalci namreč sami priznavajo, da bo to demonstracija.

Klerikalci slabi plačevalci. V šenklaški cerkvi sta nastavljeni dva cerkvenika, ki garata od ranega jutra (4. ure) do pozne noči (pol 9. ure) za beraško plačo in nič manj beraško stanovanje. Med tem, ko morata cerkvenika cel dan delati, pa pohajkujeta vikarja Smolnikar in Jovan, sin znane šentviškega „žnidarja“ okrog in se brigata bolj za postranske posle in službe! V „Katol. tiskarni“ morajo reveži pohabljeni iz „Marijanišča“ delati za par krajčev kot sužnji, med tem, ko se „funkcionarji“ maste z mastnimi tisočaki. Pa vpijejo ti rimski hlapi in ljudski sleparji po prižnicah, da vera — peša. Sami žive bolj požrešno kot posvetnjaki, pa se delajo za reševalce ljudstva. Sleparji, ki žive od samih — laži.

Vse pod svojo bisago. Kakor hitro in karkoli dobe klerikalci v svojo oblast, pokažejo takoj svojo moč. Vsa deželna in cerkvena poslopja so že odjedli raznim zavarovalnicam, seveda da tudi zvonove. Vencajz in Pehani se pri „Vzajemni zavarovalnici“ kar masteta od samih provizij. Ali gorje, če bodo ljudje nepredvidni! Kdo bo novi deželni šolski nadzornik v Ljubljani? Slovenska

nadzornika Hubad in Levec mislita na penzijo. To je obče znano in tudi zakulisne kombinacije, kdo bo naslednik, so že postale javne. Imamo več srednješolskih ravnateljev, ki se že nekaj let sem pripravljajo na ta mesto; že nimjo so zopet na ravnateljskih mestih „določeni“ nasledniki. Iz zanesljivega vira pa smo izvedeli, da išče v Ljubljani stanovanje dalmatinski deželni šolski nadzornik Zavadal, ki se preseli sem v jeseni. Ta mož je znan kot ultraklerikalec. V živem spominu je še njegov odlok, ko je nedavno prepovedal dijakom iti na ulico, da ne bi videli Masaryka. Ker mož ne gre v penzijo, moremo le sklepati, da izpremeni svoje službeno mesto, da je že naslednik Hubada ali Levca. Pomilujemo naše ravnatelje, da ne dosežejo svojih ciljev, kljub temu, da so dobri šolniki v smislu intencij Vseslovenske ljudske stranke. Ali videti je, da ta stranka hoče še več, da hoče v šolo spraviti tudi najsurovejšo politiko in zato je šla v Dalmacijo iskat bodočega nadzornika. — Nam je to celo ljubo, kajti čimbolj bo ta stranka hitela korumpirati vse naše urade, tem prej je bo konec.

Dr. Šusteršič na Viču. V nedeljo je prišel dr. Šusteršič na Vič, da bi tam imel shod. Da bi pokazal svojo pobožnost, je šel tudi v cerkev k maši (naj bi bil šel še k spovedi) in z lece je župnik oznanjal njegov shod in agitiral zanj (škoda, da ni rekel: med nami sedi naš kandidat) in potem je bil res shod, pa zelo klaverno. Volilci so Šusteršiča spraševali po raznih stvareh, o katerih Šusteršič ni hotel ničesar slišati in mnogi zborovalci so nejevoljno s protesti zapustili zborovanje. Tako včasih tudi maša ne pomaga.

Vest o nameravanem kompromisu med naprednjaki in klerikalci v idrijskem obč. svetu včerajšnji „Slov. Narod“ dementira. Z ozirom na to moramo izjaviti, da te vesti nismo dobili od klerikalne strani, kar bi itak moralo biti vsakemu že na prvi pogled jasno. Značilno je, da si „Slov. Narod“ ne upa dementirati onega odstavka iz govora notarja Pegana, ki vendar kar čisto jasno napeljuje na napredno — klerikalni kompromis v Idriji.

Vrhnjski pajaci so imeli v nedeljo shod. Ker se mora Gostinčar skrivati, da bi se mu pravočasno ne mogla dostaviti obdobja, so šli za Gostinčarja na shod drugi ljudje posebno oba kaplana, ki imata v politiki največ za opraviti. Ko so se pred svojimi backi klerikalci dovolj nabahali o svojih politiki, so sprejeli resolucijo, s katero proslavljajo politični bojkot in pozivljajo slovenski klerikalni svet, da pri bojkotu vstraja. Ubogi pajaci!

Pešizlet ljubljanskega Sokola v Domžale bo v nedeljo, dne 11. jun. t. l. Domžalski Sokol pride naproti v Dragomlje, kjer bo kratek odmor. Na to skupen odhod v Domžale, kjer si ogledamo novozgrajeni Sokolski dom, ki bo slovesno odprt dne 5. avgusta t. l. Potem bo sestanek na vrtu pri bratu Kuharju. Prijatelji Sokolstva dobro došli! Za izletnike in civilni obleki, ki ne gredo peš v Domžale, je pripraven tisti vlak, ki odhaja iz drž. kolodvora 205. Bratje Sokoli! Udeležite se tega pešizleta v kroju polnoštevilo! Zbirališče v telovadnici ljubljanskega Sokola v Narodnem domu točno ob pol 2. popoldne. Povratek z večernim vlakom. Na zdar!

Drugi redni občni zbor Pokojniškega zavoda češkoslovenskega denarstva, trgovine in obrti v Pragi. V prisotnosti 113 prispevajajočih in rednih članov, ki so reprezentirali 2268 glasov, otvoril prezident zavoda gosp. dr. Gustav Pöschl občni zbor, določil za skrutatorje volitev gospoda ravnatelja Samka, (drja. Zátka), dr. Zdenka Kšira (Ustredni

jednota česk. hospodář. společenstev) in g. Potužila (Českoslov. obch. beseda) ter poda nato poročilo za leto 1910, ki izkazuje koncem leta 762 delodajalcev s skupnim številom 3820 uradnikov. Moških nameščenec je bilo 3346, ženskih 473. Točasno je priglasilo že nad 4300 nameščenec. Iz poročila seznajamo, da je bilo v letu 1910 predpisano na premijah 661.659 K, v svrhu dokupa članskih let je bilo plačano 54.726.23 K, ter poleg tega za oddelek B 46.721.49 K. Upravni stroški so dosegli znesek 22.311.03, kar odgovarja 2.97 odst. prejetih premij, med tem, ko so n. pr. upravni izdatki Splošnega pokojniškega zavoda absorbirali nič manj nego 7.56 odstotkov prejetih premij. Društveno imetje je znašalo koncem leta 1.323.805.66 K od kojega je naloženo nič manj nego 1.213.425 K v vrednostnih papirjih. Prebitek za upravno dobo 1909—1910 znaša 67.685.11 K, ki tvori v smislu pravil posebno zavarovalno rezervno. Upravni svet in revizorji so izvrševali svoje funkcije popolnoma brezplačno in si niso računali niti potnih stroškov. K letnemu poročilu se oglasi g. ravn. Karas (Vydova tovarna poživatín) in je bilo po pojasnilih, ki so mu bila podana od strani predsednika in ravnatelja gosp. Dostala, sklenjeno, zavzemati se glede izraženih želj pri novelaciji pokojniškega zakona. Ravnatelj g. Čuba izrazi v imenu občnega zbora zahvalo upravnemu svetu, ravnateljstvu in uradništvu za uzorno vodstvo, na kar je bilo letno poročilo enoglasno sprejeto in se je upravnemu svetu votiral absolutorij. Za izstopivšega g. J. F. Votruba, kojemu je bila izrečena zahvala, je bil izvoljen v upravni svet g. ces. svet. K. A. Tuček, veleindustrialec v Holicah, za revizorje: ces. svet. Blažek in ravnatelj Krupka. Za jugoslovanske dežele ostane v odboru g. dr. G. Gregorin, odvetnik v Trstu. H koncu priporoča g. ravnatelj Péro (Narodni Listy), da se zgradi lastno reprezentativno palačo, resp., da se v bodoče nalaga denar v realitetah in hipotekah. S toplimi besedami zaključil g. prezident dr. G. Pöschl ta lepo uspešni občni zbor, ki bo gotovo dobra podlaga nadaljnjemu razvoju tega humanega uradniškega zavoda.

Bachmajerjev elektro-bioskop v Lattermannovem drevoredu ima danes v četrtek, jutri v petek in v soboto nov zanimiv spored. Omenjamo zanimive posnetke po naravi: Solnograd in okolica, izlet k brizcam Magdapsa in lov na jelene. Dalje: vele-zanimiva drama „Obupni čin zapuščenca“ in senzacijska drama v 8 slikah „Stradalci“. Poleg tega je na sporedu še cela vrsta zanimivih in poučnih ter zabavnih točk, Vsak četrtek in soboto ob pol 6. popoldne je predstava za dijaštvo po nižnjih cenah.

O. BERNATOVIČ

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

„Slovenska Filharmonija“ koncertira danes v hotelu „Tivoli“. Začetek ob 7. zvečer. Vstopnina prosta.

V hangarju Lettisa je bila na binkoštni ponedeljek zamenjana črna palerina. Prosi se, da se isto prinese na centralno policijsko stražnico, kjer dobi lastnik svojo nazaj.

Glavna posojilnica pred poroto.

Drugi dan razprave. Nadaljevanje se je pričelo ob 9. dop. V dopolnitev zasliševanj ob zaključku razprave prvega dne se je na glavnega obtoženca dr. Hudnika stavilo še nekatera vprašanja.

Dr. Novak: Obtožba Vas dolži, da ste skušali upnike in zadrugnike pripraviti v škodo. Ali je to res?

Dr. Hudnik: Protestiram proti takemu očitju, da bi jaz hotel koga v škodo pripraviti. Nasprotno je res, da sem skušal pomagati na način, kot sem ga včeraj pojasnil.

Na to pride na vrsto drugi glavni obtoženec Leo Rogelj.

Na vprašanje predsednika, če se čuti krivega, obtoženec izjavi: Ne čutim se krivega! Pripoveduje kako je prišel l. 1899 kot praktikant z 10 gl. mesečne plače k zavodu, ki ga je takrat vodil še ranji Vršec. Po Vršečevi smrti je začel opravljati vsa posojilniška dela. Knjič je vstopil še le l. 1902. Posojila je odločeval upravni svet, če so se preje izplačala, se je to naknadno odobrilo. Dr. Hudnika je smatral kot merodajnega pri odločitvi izplačil. Zato je tudi dr. Hudniku izplačeval, če je ta zahteval denar. — Sejne zapisnike je on izdeloval. Ker pa seje niso bile parlamentarne, je mogoče, da je semtertja kaj izpustil. — Glede nakazil za konzorcij Thal, on ni bil o vsem poučen. Kakor se mu je ukazalo, tako je izvršil izplačila. Vedel pa je, da je dr. Hudnik pri neki seji upravni odbor prosil, da bo potreboval za graščino Thal denar. Vedel je tudi, da mora graščina zavodu donesti lep dobiček. Za to je ne le kot neodločujoči uradnik tudi zasebno prepričan o realnosti te kupčije po navodilih dr. Hudnika nakazoval izplačila Lavrenčiču.

Glede Joštove provizije izjavi obtoženec, da mu dogovor med dr. Hudnikom in Joštom ni bil znan. Dr. Hudnik je naročil, on je ubogal. Znano pa mu je bilo Joštovo posredovanje za dobavo posojil. Jošt je zadnjič revidiral l. 1908.

Iz zgodovine dolgov.

Vprašan, v koliko mu je bila znana zgodovina dolgov, obtoženec opisuje slično kot dr. Hudnik razmere, ki so nastale neposredno po smrti Vršeca. Znan so mu nepravilnosti, ki so jih našli po Vršečevi smrti.

Predsednik proti dr. Novaku,

Predsednik pri tej priliki zasliševanja samozvestno izjavi: Faktično je bila Glavna posojilnica že l. 1900 pasivna. Dr. Novak temu ugovarja češ, da je bil Vršček primankljaj pokrit z biano menjicami.

Dr. Neuperger: Kaj tisto, košček papirja brez vrednosti. Predsednik se s tem strinja in pravi da bi pravilno že takrat se moral napovedati konkurz. Ko dr. Novak proti temu zopet ugovarja, ga predsednik razburjeno zavrne: Prosim Vi nimate besede, bodite tihi, če ne Vas bom kaznoval.

Dr. Novak: To ni nikako dokazovanje!

Povišanje obrestne mere. — Bilanca.

Rogelj nadalje izpove, da so kakor vsak drugi zavod, tudi pri „Glavni“ razposiljali okrožnice takim zavodom, od katerih so po letnih poročilih vedeli, da imajo večje denarne zaloge. Z v dotičnih okrožnicah datirano obrestno mero 5 in pol od sto na hranilne vloge niso imeli goljufivega namena zavodom izvajati denar. Povišanje obrestne mere je po pravilih dovoljeno, odločeval je o tem tudi upravni svet . . . pa ne Vi, ga prekine predsednik, ki trdi, da vse to le kaže, so v „Glavni“ potrebovali denar in da s takimi ponudbami skušalo le hranilnice zavoditi. — Na vprašanje, kdaj je Rogelj zvedel, da je zavod pasiven, odgovori, da do zadnjega trenutka ni vedel, da je zavod prezadolžen. Kolikor je moral on kot uradnik vedeti, ga je o posameznih slučajih informiral dr. Hudnik. Tako se je n. pr. zgodilo tudi glede Fröhlichove terjatve.

Dr. Hudnik mu je rekel, da so hipotekno varnost sicer izgubili, niso pa še izgubili osebne varnosti. In če bo treba, mu je dejal dr. Hudnik, se v to pokritje uporabi Pavšlerjeva obveznica na 3 od sto oziroma 40.000 K kot provizija od prodanih vodnih sil. Te informacije so njemu zadostovale. —

Pojasnuje vprašanje glede deležev, tudi Pavšlerjev delež je v redu.

Odgovarja na vprašanje glede čistega dobička in dokazuje, da je bil isti pravilno izkazan. Predsednik: kako pa je to, če ste imeli vedno dobiček, zdaj je pa kriza? Glede bilance predsednik ne more priti na jasno. Dr. Ravnihar predlaga, da se ta točka prepusti izvedencem v rešitev.

Poneverjenje slučaj Maček in Zalaznik.

Zaslišanje preide na tisti del obtožbe, ki Roglju očita poneverjenje od Mačka in Zalaznika mu zaupanega denarja. Rogelj izjavi, da je bil ogorčen ko je to slišal in je sklenil, da bo za tako žalitev tožil. On ni bil vedno sam v pisarni. Če je g. Maček dotični znesek res izročil v uradu, je dobil za to tudi potrdilo, kot vsaka druga stranka. Potrdila se kopirajo. In če g. Maček trdi, da je moral teden kasneje dotični znesek še enkrat plačati, bi se moral eden ali drugi v pisarni navzočih na to spomniti.

Glede Zalaznika pa je bila stvar taka: Rogelj je prišel k Zalazniku nekaj nakupit. Tedaj mu je Zalaznik izročil 250 K. Zalaznik je imel dolg, katerega je odplačeval tako, da je po manjših zneskih nalagal v hranilno knjižico, potem pa prelozil na račun dolga. Istotako je imel še eno knjižico, na katero je nalagal stanarino. Mogoče da je Rogelj takrat pozabil na katero knjižico naj izročeno vlogo vpiše. Gotovo pa je, da je vlogo vknjižil. Zadeva je prišla itak v sejo, pri kateri je Rogelj dokazal, da je znesek vknjižen. Ni res, da bi bil on, Rogelj, g. Zalaznika za to prosil odpuščanja. V nobenem teh slučajev se ne čutim krivega.

Joštova provizija na Sakserjevo ime.

Glede tistih 500 K ki jih je Jošt prejel, pozneje pa so bili vpisani na ime Sakser, obtoženec izjavi, da je mislil, da Joštu ne bi bilo ljubo, če kak drug revizor najde to postavko na Joštovo ime zapisano. Zato je ukrenil, da se je znesek vknjižil na ime Sakserja.

Dr. Ravnihar: Kako pa je glede očitka poneverbe 3000 K pri Pavšlerju? Rogelj: Dr. Hudnik je povedal, da je Jošt dobil 3000 K provizije in da se za isti znesek obremenijo konto Pavšler, ker se je dotično posojilo zanj izposlovalo. Mi smo Pavšlerju poslali izkaz na vpogled, pa ni ugovarjal proti obremenitvi.

Dr. Neuperger: Kaj pa je s tistimi 100 K ki jih je Jošt manj dobil? — Rogelj: Teh 100 K sem si res odtrgal, zato pa enkrat nadomestil z bonom.

Dr. Saboty: Kakšen delokrog ste imeli?

Rogelj: Posel blagajnika — meni ni bil od drugega uradništva nihče podrejen. —

Člani upravnega sveta.

Na vprašanje dr. Trillerja, če je res, da je članom upravnega sveta včasih kar po 3 zapisnike predložil, da torej niso mogli natančno pregledati vsake seje, Rogelj odgovori, da se je to včasih res zgodilo. Dajal je članom pojasnila, kot je bil sam prepričan o stanju zavoda. — Tudi njegove oče je zadrugnik in če bi sin vedel, da zavod slabo stoji, bi gotovo v prvi vrsti opozoril očeta na nevarnost. (Nato naštevava posamezna pokritja, kot rezervni fond knjižica provizij itd.)

MALI LISTEK.

FEDOR GRADIŠNIK:

Sanje.

Zavezal sem ravnokar steklenico, opremil jo z določeno signaturo ter jo poslal na odmenjeno mesto, ko se odpro vrata naše lekarne in se pojavi med njimi strogo obličje oborožene sile, visoka postava tujeja žandarja. . . Mislim sem spočetka, da je bolan in prihaja po zdravila. . . pozdravim ga lepo prijazno kakor druge navadne zemljane in ga vprašam spodobno po njegovi želji. . .

Nobena črta se ni izpremenila na njegovem licu. . . Skozi duri je svetilo solnce in njegovi žarki so padali naravnost na brušeni bajonet vrhu puške mojega nenavadnega obiskovalca. . .

„Nisem bolan in ne potrebujem zdravila,“ je dejal na moje uljudno vprašanje strogo in svojemu dostojanstvu primerno. . . „Prihajam v imenu postave in pravice. . .“

Upri je svoj pogled v me in zrl me je tako odločno in prepričevalno. . .

„Vi ste gospod Fedor Gradišnik, kaj ne?“ je dejal na to in čutil sem se, da me pozna. . .

Tako je, gospod! „Hotel sem, gospod, kaj želi od mene, a predno sem izpregovoril, me je že prehitel. . .“

„Veseli me, da ne tajite. . . Kajti vedite, da bi vas doletela mnogo občutnejša kazen, ko bi me bili nalogali. . .“

„Gospod, ne razumiem vas,“ sem dejal začuden, „čemu bi vas nalogal. . . Laže oni, ki se boji, a jaz se nimam ničesar bati. . . Kdor me vpraša po mojem imenu, ta ga izve. . . Nimam povoda, da bi se skrival. . .“

„O krivdi in o povodu bojzani bomo še govorili. . .“ je nadaljeval v istem tonu kakor poprej. . . „Če ste Fedor Gradišnik, potem ste tudi tisti, ki je v zadnjem času napisal dva članka o farmaciji in to v „Jutru“? Ali tudi to priznate. . .“

„Čemu bi ne priznal? . . . Jaz sem tisti. . .“

„Dobro. Pozivljam vas torej, da greste v imenu postave z menoj. . .“

Prvi trenutek sem se zdrznil. . . V hipu sem pomislil na svoja skromna članka o slovenski farmaciji. . .

spomnil se nisem niti najmanjše stvari, ki bi me mogla spraviti ob svobodo. . .

Zravnal sem se pokonci, vzel klobuk in odšel. . .

Nikdar mi ni bilo še tako lahko pri srcu, kakor tistikrat. . .

* * *

Zaprli so me v ječo in vso noč sem premišljeval o vzroku. . . Mislim sem sem in mislim sem tja, a ničesar mi ni bilo mogoče doznati, kar bi le količjak upravičevalo moj sedanji položaj. . .

Na vse zgodaj zjutraj je zarojljal ključ v vratih moje celice. . . bradat mož mi je prišel nasproti, prijel me je za tilnik in me potegnil za sabo. . .

„Kaj počenjate?“ sem ga vprašal nejevoljen. . .

„Molčite in pojdite z menoj!“

Prav nečedno me je sunil na hodnik in me tiral dalje po temnih koridorjih, dokler se nisva ustavila pred visokimi vratmi. . .

Moj spremljevalec je prižgal luč in me postavil pred ogledalo, siseče tik poleg vrat. . . Ponudil mi je ne posebno čeden glavnik in zahrnil nad menoj. . .

„Počesajte si svoje grive. . .“

peljal vas bom pred visoke gospode, ki gledajo na lepo in spodobno zunanjost. . . V glavi imate lahko slamo ali kaj drugega, to je postranska stvar, glavno je, da čedno izgledate. . .“

„Hvala,“ sem rekel, „ne bom se česal. . .“

„Upornik!“ je zarjul nad mano in odprl vrata. . .

Čuden prizor se je nudil mojim zavzetim očem! . . .

Kot da sem prišel v čarobno kuhinjo srednjeveškega alkimista, tak utis je napravila name dvorana v katero sem stopil. . .

Na velikanskih železnih in kame-nitih možnarjih so čepeli čudni ljudje, iskričeh se oči, divjih obrazov. . . Po tleh in po stropu so gomozele čudne živali, napol kačam, napol krokodilom podobne. . . gnusne večje in netopirji so frčali okrog. . . cvlili in hreščali, da je bilo groza. . . Sredi dvorane je stal velikanski kotel, obdan krog in krog od silnega ognja. . . sredi kotla se je kupal človek, da pravi človek. . . in z dopadenjem so zrli oni čudni in spakedrani obrazi na možnarjih doli v kotel, v katerem je vrelo in kipeło. . .

„Kje sem? Kam sem zašel?“

Postalo me je že strah — nikdar še nisem videl kaj podobnega. . .

Tedaj se je obrnil eden izmed onih, ki so sedeli na možnarjih k meni in me poklical po imenu. . . Pogledal sem in sem ga spoznal. . . In ko sem se natančneje ozrl po ostalih, sem spoznal tudi te. . .

Naenkrat me je minil ves strah. . .

„Ali veste, čemu smo vas poklicali tu sem?“

„Radi mojih člankov v „Jutru“, sem odgovoril. „A kaj sem zagrešil v njih, tega ne vem. . .“

„Hahoha. . .“ so se zakrohotali vsi naenkrat in srednji je pričel govoriti: . . .

„Vi ne veste, kaj ste zagrešili? Ali vam ni znano, da izpodkopujete naši farmaciji ugled s takimi članki? Ali ne veste, da se vam smeje vesoljni svet, ko pišete o farmaciji? Kaj briga ljudi farmacija, nikomur ni treba vedeti, kdo in kaj je farmacevt! Ljudje naj mislijo, da izgleda farmacija tako, kakor vidite tole sobo. . . Iz kač, netopirjev in ljudi kuhamo in varimo svoja zdravila — to bodi ljudsko mnenje o nas. . . Več jim ni treba vedeti. . .“

Doslej smo bili ugledni ljudje in ljudstvo se nas je balo — a

Zakaj se je iskal kredit?

Dr. Novak: Ali je bil dr. Hudnik po Vašem mnenju prepričan da se bo kupčija Thal obnesla?

Rogelj: Da in tudi mi vsi drugi. Dr. Novak: Obtožba Vaju dolži, da sta iskala kredit. Ali sta ga zato iskala, da se obveznosti pokrijejo ali zato, da se odškodujejo deležniki in vlagatelji?

Rogelj: Na vsak način le zato, da jih varujemo!

Inserati.

Dr. Novak: Obtožba Vam tudi predbaciva glede nerealnih inseratov. Ali je 4 1/2% obrestna mera, ki jo ti inserati omejujejo, res tako visoka, da se s takim inseratom zasleduje namen izvljuditi ljudstvu denar? Znano je namreč, da Vzemno podporno društvo inserira tudi po dunajskih listih celo 4 3/4%.

Rogelj: Jaz sem bil mnenja, da so take ponudbe pravilne. (Državni pravdnik prekine).

Dr. Novak: Tisti ubogi Amerikanci, za katere se je včeraj državni pravdnik tako toplo zavzel, ne bodo radi teh inseratov niti vinarja zgubili! Na nadaljno vprašanje dr. Novaka, če so se provizije večkrat izplačevale, obtoženec odgovori: To je bilo javno znano, celo neki ljubljanski pupilarni zavod si z njimi pomaga.

Dr. Brumnova vloga.

Državni pravdnik: 19. decembra ste vedeli, da nimate nič. Povejte mi, kako ste potem mogli prevzeti hranilno vlogo dr. Brumna odvetnika iz Ptuj? Vloga je znašala 11.416 K 10 v. Dvignili ste jo pri Ljudski posojilnici ter pri „Glavni“ naložili.

Rogelj: Takrat je bil g. Putrich v zadevi asanacije v Celovcu, da dobimo za Pavlarja denar. Sploh smo bili vsi prepričani, da se bo dalo še vse rešiti.

Državni pravdnik: In kaj je z Vadnalom?

Rogelj: 27. decembra je bil veliki naval, tedaj mi nisem mogel izplačati. Ko se je izkazalo, da bi bil Vadnal sicer trpel škodo, sem pri Avstro-ogrski dvignil našo imovino ter Vadnalu izplačal.

Predsednik: In Žerjav iz Rateč?

Rogelj: Žerjav nam je izročil knjižico za realizirati. Znesek je prišel na Zadržno zvezo. Sel sem z g. Žerjavom na pošto, kjer je dvignil denar ter ga pri nas naložil. — Predsednik prečita Žerjavovo pismo, v katerem Žerjav na zelo strupen način napada ta slučaj.

Knjižica pomote.

Na vprašanje dr. Ravniharja Rogelj pojasni nastanek takozvane knjižice pomote, v katero se je nalogal pomota sprejeti denar, dokler se dotična vsota ni tako ali tako pojasnila.

Predsednik: Vse Vaše knjižice niso vredne ne vinarja.

Po odmoru 10 minut ob 11. dopoldne se zaslišanje nadaljuje. Dr. Ravnihar za svojega klijenta ugotovi, da uradniki niso bili reprezentanti Glavne posojilnice. Glede očitka, da bi bil Rogelj „nesrečni svetovalec dr. Hudnika“, izjavi dr. Hudnik, da to ni res.

Na to pride na vrsto

Franc Jošt.

Glavna posojilnica je bila član Zadržne zveze. Večkrat sem jo revdiral tako v letu 1901., 1906., 1908.

Predsednik: Ali mislite, da je revizija knjig zadostovala smislu zakona.

Jošt: Na kak način bi se moral sicer prepričati, če ne na podlagi knjig in zatrdila upravnega sveta, da so posojila varno naložena? Zapisnik revizij

prišli ste vi in razkričali po časopisju, da smo a k a d e m i k i in to nam izpodkopuje ugled. . . O naši terminologiji pišete — da bi vas vrag! Taki mladi ljudje sploh nimajo pravice pisati. . . Mi nismo nikdar pisali — tako tudi vi nimate pravice. . . Hvala bogu, da imamo svoj „veliki sod“ v Ljubljani, kamor smo vas danes pritali na odgovor. . . To se pravi, na sodbo, kajti odgovarjati nam ne bote ničesar. . . Stvar je jasna kot beli dan. . . Kdor piše pri nas o farmaciji, ta bodi proklet. . . Posebno mladi ljudje. . . Kar se mlad človek navadi, tega ne pozabi z lepa. . . Če pišete že v mladosti, bogve, kaj boste napravili šele pozneje. . . Ali sedaj veste, kaj ste zagrešili?

„Toliko kakor poprej,“ je bil moj odgovor.

„Toraj se niti ne kesate, da ste pisali o našem stanu, ki živi in napreduje najlepše, če se molči o njem? Vi se ne kesate?“

„Ne.“

„V smrt ž njim!“ je zaorilo po dvorani in že so se oklepale ostudne kače mojega telesa, sikale s svojimi strupenimi jeziki — ko se nankrat zbudi iz spanja. . .

Krasno jutranje sonce je že sijalo na mojo posteljo in smehljal sem se ves srečen in zadovoljen. . .

se mora potem prečitati pri prvi odbovi seji in pri občnem zboru.

Predsednik: Kako ste na drugi način prišli v zvezo z „Glavno“?

Jošt nato obširno opisuje boj med zvezami za članice, radi katerega je bila vsaka zveza vesela, pridobiti čimveč članic nase, ker denarja je bilo veliko, kar so banke le izkoristale. Med drugimi se je zglasila tudi „Glavna“ pri Zadržni zvezi. Dr. Hudnik je prišel k meni ter pravil o nakupu graščine Thal za katero kupčijo bi rad dobil posojilo. Rekel mi je: Dajte nas podpirati, za Vaše posredovanje Vam obljubim posebno odškodnino. Vprašal sem: Kako to mislite? Dr. Hudnik je odgovoril: Mi bomo les posekali in s tem Vas odškodujemo. Če se prav spominjam, obljubil mi je 10.000 K. Prošnja se je vložila, posojilo se je odobrilo 300.000 K.

Zagorska posojilnica.

Mauer kot načelnik te posojilnice mi je povedal, da je posojilnica v zvezi z „Glavno“ v Ljubljani. Zagorska je pri nas prosila 100.000 K posojila.

Predsednik: Obtožba pa kaže, da da Zadržna Zveza „Glavni“ ni hotela več kreditirati in da je šel ta denar iz Celja skozi Zagorje v Ljubljano.

Jošt: To mi je neznano.

Predsednik hoče izvedeti, zakaj je Jošt glede posojilnice v Gotovljah „Glavno“ opozarjal, da naj tu drugače postopajo, ker so „sami kmetje v odobru“.

Jošt ne more dati pravega odgovora.

Predsednik opozarja Jošta na nasprotja: več prič je Jošt svaril, naj nikar ne zaupajo tej Glavni posojilnici, ker slabo stoji. Nasprotno pa je Jošt denarnim zavodom ravno Glavno posojilnico priporočal kot najbolj varno.

Joštova zahteva.

Jošt prizna, da je dobil vsega skupaj 13.900 K „nagrade“. Da bi bilo to zabeleženo na račun „Glavne“ ni slutil, ker mu je dr. Hudnik rekel, da me privatno odškoduje.

Predsednik: Kako je to, če ste že dobili 10.000 K, pa ste še zahtevali? Jošt: Nisem ničesar zahteval. — Nato pojasni pismo, ki ga je dr. Hudniku pisal radi prodaje delnic pivovarne v Žalcu. Pakj in dr. Neuperger skušata stvar drugače zasukati in sicer na škodo dr. Hudniku. Zato dr. Hudnik protestira proti temu, da posebno d.ž. pravdnik vsako stvar po svoje zasuje, in kar bi bilo v prid obtoženemu s tem onemogoči, da posega sredi v besedo. Sploh je dokazovanje tako, da se skušajo izviti samo slabosti in da se v to svrhu preobrača vsaka črka. „Jaz“ izjavi dr. Hudnik. „Nisem doslej ničesar skrivaj, povedal sem odkrito, kakor je bilo v resnici. — Na občinstvo je ta protest napravil jako ugoden vtis, nasprotno pa nudi dr. Neuperger vtis, da oseba včasih ne more obvladati državnega pravdnika.

Popoldanska razprava.

Ob 1. uri popoldne prekinjena razprava se je ob 4. uri 20 minut popoldne nadaljevala. Nekatere glede tistega Joštovega pisma z dne 19. novembra 1908. še nepojasnjene točke so se preložile. Prišel je na vrsto

Franc Knific.

On izjavi, da se ne čuti prav nič krivega, kar ga obtožnica dolži. Je bil sicer knjigovodja po naslovu, a sicer pa je bil podrejen. Pravico podpisovati korespondenco, je dobil še le leta 1906. Njegov podpis pa napram oblastim ni bil merodajen. Glede podpisov še omenja, da je še le pozneje zvedel kaj je podpisal, ker je take stvari podpisoval namesto štampilje. Na vprašanje dr. Sobotyja, če je poznal pravo razmerje pri zavodu, obtoženec pravi, da ne, ker sicer bi se bil že drugje poiskal službo in ne bi še kratko pred polomom celo neko mu sorodno osebo spravil v zvezo s tem zavodom. Na vprašanje dr. Novaka glede dr. Hudnika izjavi, da je bil trdno prepričan v realno poslovanje ter osebno poštenje dr. Hudnika. — Glede izjemne obrestne mere izpove, da je isto tudi pri drugih zavodih v navadi.

Ko hoče obtoženca tudi dr. Frlan nekaj vprašati, ga Pakj opozori: Pa kratko! Dr. Frlan ga odločno zavrne: Kolikor k stvari spada!

Na to je bil zaslišan soobtoženi

Jožef Maček.

Ne čuti se prav nič krivega. Omenja zgodovino posojilnice, kako je namreč on prišel vsled prigovarjenja Vršca v upravni svet. — K sejam smo prihajali vsi in jaz sem bil, ki je predlagal redne mesečne seje. Kar smo mi posojil dovolili so bila vsa varna. Manjši zneske smo reševali po okrožnici. Polom so zagrešila le posojila, ko so se brez vednosti upravnega sveta izplačevala. Ko sem zvedel za Lavrenčičev dolg, sem zahteval sejo, ter predlagal revizijo knjig. Rogelj je prinesel bilanco od Megliča, ki je iz-

kazovala 75.000 K aktiva. Gnal sem stvar tako daleč, da sem šel jaz sam s Turkom in Knificem k Megliču, zahteval revizijo, pri kateri se je izkazalo, da je Meglič za najmanj 90.000 K pasiven. Zahteval sem, da se Megliču kredit ustavi ter da se ga pritise na izkršenje dolga. — Ko smo zvedeli za Hudnikov dolg, sem jaz zopet zahteval sejo, pri kateri se je sklenilo, da se osebno prepričamo na lici mesta, kako je z graščinama Thal in Plankenwart. Šli smo pogledat, našli vse v neredu. Pri drugi žagi se je žagal les na Lavrenčičev račun. Najlepši gozd je Lavrenčič zase posekal. V nekaterih parcelah je bilo vse izsekano, denar pa je šel — ne maram izreči kam. (Veselosť). Ob povratku v Ljubljano sem zahteval od dr. Hudnika, da Lavrenčiča takoj odstavi, kar se je tudi zgodilo. Pri seji se je tudi sklenilo, da se Lavrenčiča ovadi državnemu pravdnistvu v Gradcu. Zahteval sem tudi, da se te graščine prodajo, ter da se „Glavni“ vrne posojilo. Stvar pa se je zamenjala s hišami na Dunaju. — Z našim dovoljenjem se ni dovolilo niti posojilo za to graščino, niti nisem vedel, da so se kljub prepovedi, da se brez odobrovanja dovoljenja ne smejo nobeni večji zneski izplačati, vendar dovoljevala večja posojila. Seje so bile vedno tako sklicane, da ni bilo časa prečitati zapisnikov; podpisali smo jih v zupanju do vodstva pisarne. — Dr. Hudnik je bil vseskozi pošten, le na uradništvu se je preveč zanesel. Rogelj je nekoč rekel: Da bi le tega Mačka hudič vzel in da bi našta branjevec ne revidiral. (Veselosť).

Javna obtožba proti „Slovincu“.

Dr. Triller izjavi: V javnosti se je včeraj napadlo te štiri može, da so izlorabili denar Glavne posojilnice za svoje lastne osebne spekulacije. Protestiram. Dr. Neuperger: Se pridružujem, g. doktor, to ni prav tak napad. Maček: Mi smo le žrtve tega poloma in sicer v prvi vrsti žrtve. Hoteli smo rešiti polom z našo osebno garancijo v znesku 110.000 K. Dr. Neuperger: Tudi jaz moram priznati, da sem bil ogorčen, ko sem ta napad čital v „Slovincu“. (V občinstvu splošno pritajeno odobravanje).

Dr. Triller: Čim bise izkazal sum, da pada na moje klijente tudi lesenica krivdena veliki nesreči, ki je zadela upnike in zadržničke Glavne posojilnice, bi jaz niti trenutok več ne ostal na tem zagovorniškem mestu.

Rogelj in Maček

si očitno nista dobra prijatelja. Maček namreč glede tistih 200 K vstraja pri izpovedbi preiskavi podani. On trdi, da jih je res izročil, nasprotno pa Rogelj vstraja pri tem, da tega zneska ni prejel.

Dr. Hudnik in Maček.

Dr. Hudnik: Ali si morate misliti, da sem sposoben za nepošteno dejanje? Maček: G. dr. nobene krivice Vam nočem delati; jaz sem Vas imel vedno za poštenega.

Dr. Furlan: Kdaj ste prišli na to, da je „Glavna“ pasivna?

Maček: Sele takrat, ko smo zvedeli, da ni nobenega ficka več v blagajni. (Veselosť).

Josip Turk.

Tudi on se ne čuti krivega. Stori smo svojo dolžnost, kar smo mi dovolili, je bilo vse varno. — Nadalje opisuje bistveno isto kot Maček.

Pavšlar največ kriv poloma.

„Največ kriv nesreče pa je Pavšlar, oziroma tisti, ki so ga farbali, da bodo kupili vodne sile od njega. Meni je neki veljaven mož — imena še ne povem — rekel: Ne pustite Pavšlerja pasti! Pregovorite ga, naj popusti ceno, mi smo resni kupci!“

Dr. Hudnik predober človek.

Priznati moram, da je dr. Hudnik predober človek, ki je preveč drugim zaupal.

Dr. Hudnik: Ali ste me imeli za poštenega?

Turk: Da!

Dr. Hudnik: In sedaj?

Turk: Še vedno!

Dr. Neuperger protestira.

Dr. Novak: Ali dr. Hudnik zato ni javil konkurza, da bi drugi trpeli škodo, kot obtoženica predbaciva?

Dr. Neuperger: To ni res! Tega obtožnica ne očita.

Turk: Revizije so me uverile, da je vse v redu.

Čad in Putrich.

Tudi onadva se ne čutita kriva. V ostalem soglašata z izpovedbami tovarišev Mačka in Turka.

Odmor.

Ob pol 7. zveč. je predsednik razpravo prekinil za 20 minut.

Še enkrat Maček in Rogelj.

Po odmoru izpove Maček, da je Rogla nekoč dobil, ko je njegov pod-

pis ponarejal in mu rekel, da je njegov podpis najtežji za narediti.

Rogelj izjavi, da je bilo to le šala, ki jo je naredil vpricho Mačka. Glede Knifica pa Maček izjavi, da ga je imel za najbolj poštenega uradnika, na katerega se je popolnoma zanesel.

Dr. Triller za svoje klijente.

Dr. Triller je predlagal, da se smejo njegovi klijenti gg: Čad, Maček, Putrich in Turk, za časa zaslišavanja prič odstraniti. Po tem kar so ti 4 obtoženci tu izpovedali, je že danes jasno, da jih ne zadene očitok obtožbe, pač pa je zanje skrajno mučno, celo razpravo presedeti pred poroto.

Dr. Neuperger: Nimam nič proti temu! Predsednik izjavi, da se bo o tem predlogu pozneje sklepalo.

Nato se prične

Zaslišanje prič.

Priča Kavšek glede Vrščeve dozdene poverbe ne ve ničesar gotovega povedati. Graščino Thal priča pozna, cenil jo je na 700.000 K. (Tega mu zagovornik dr. Novak ne more verjeti.)

Priča Kunej, revizor Zadržne Zveze opisuje uspeh svoje revizije pri „Glavni“. Glede Jošta izpove, da so za takratne razmere bili vsi revizorji dali tako poročilo, kot ga je dal Jošt.

Priča Zalaznik pravi, da je že l. 1909. izstopil iz upravnega sveta. Glede denarja izročenega Roglju, priča vstraja pri svoji prvotni trditvi.

Rogelj: Pod prisego ste neresnico govorili.

Zalaznik: Jaz ne lažem!

Priča tesar Pust pripoveduje, da mu je Čad rekel, da so provizije krive, da je do tega prišlo.

Priča Bradaška je bil v likvidacijskem odboru. Na vprašanje dr. Neupergerja, če je res, da je iz hudobije naznanil konkurz Bradaška odgovori, da to ni res, storil je to le zato, ker je bila v tem edina rešitev (?). Bradaška hoče imeti že ko je bil zaslišan od dr. Novaka pojasnilo, kaj je dr. Novak s tem mislil reči, da je njemu znano Bradaškovo stališče v tej aferi.

Dr. Novak to zahtevo kratko odkloni, češ to je čisto moja stvar, kaj si jaz mislim o tem.

Zaslišana sta bili še prič Roza Počivalnik kontoristinja ter Breskvar, sluga pri Glavni posojilnici.

Ob 8. zvečer se je obravnava prekinila. Nadaljuje se danes dopoldne ob 9. z zaslišavanjem drugih prič (še blizo 50).

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Vojna nevarnost na Balkanu.

Dunaj, 7. maja. Političen položaj na Balkanu je skrajno resen. V vseh diplomatskih krogih prevladuje mnenje, da je konflikt med Turško in Črno goro neizogiben. V slučaju vojne je primorana bolgarska vlad konvencije s Črno goro, udreti takoj čez Kumanovo proti Skoplju in skušati združiti se s črnogorsko armado. Ta bolgarsko črnogorska konvencija se je razpravljala tudi na dveurni konferenci med Aehrenthalom in bolgarskim kraljem Ferdinandom na Dunaju. V slučaju konflikta med Črno goro in Turčijo bo Avstrija udrla v Sandžak Novipazar. V ta namen so v Sandžak Novipazarju že koncentrirane velike čete avstrijskih vojakov, zlasti ob hercegovinski meji. Edino negotovo je, kako stališče bo v slučaju vojne med Črno goro in Turčijo zavzela Srbija. Vendar v diplomatskih krogih prevladuje mnenje, da bo Srbija v slučaju invazije Avstrije v Sandžak Novipazar koncentrirala svojo armado proti Avstriji in nastopala skupno s Turčijo. Politična konstelacija na Balkanu je danes namreč taka, da Turčija in Srbija morata skupno postopati. Avstrijski diplomatski krogi domnevajo, da konflikt med Turčijo in Črno goro izbruhne lahko vsak dan brez vsake oficijalne vojne napovedi. Vsaka intervencija vevlasti bi bila popolnoma neuspešna, ker je črnogorska vlada radi velikauskega bojnega razpoloženja svojih državljansko popolnoma brez vsake moči. Celo sam kralj Nikita je postal pristaš stranke, ki propagira najodločnejšo in najenergičnejšo akcijo proti Turški. Vojna med Turčijo in Črno goro bi postala dalekosežnega pomena za ves Balkan.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Kupujte „JUTRO“.
Izvod samo 6 vinarjev.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Lepo meblavana soba za enega ali dva solidna gospoda se odda. Križevniška ulica 7, II. nadst. 170 2—1

Ključavničarskega pomočnika, bolj prijetnega, sprejme takoj v trajno delo Jakob Preželj Rudolfovo. Plača po dogovoru. 171 61

Spretna prodajalka se takoj sprejme v modni trgovini O. Jezeršek na Mestnem trgu.

Nekaj hišne oprave se proda. Naslov pove upravnistvo „Jutra“. 174 2-1

Zahvala.

Vsem, ki so spremili k zdajnjemu počitku našo ljubljeno hčerko

Marijo

posebno pa darovalkam krasnih vencev, pogrebniemu društvu drž. uslužbencev, njenim součenkam, cenj. gg. pevcem za ginljivo žalostinko ter vsem gospodom in gospodičnam iz Sp. Šiške, ki so se tako obilno udeležili pogreba, izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Žalujoča rodbina Falout.

„Slov. filharmonija“ koncertira danes v hotelu „TIVOLI“

Začetek ob 7. zvečer. Vstop prost.

Brivskega vajenca

iz poštene rodbine sprejme

FR. ZAJC, brivec

Ljubljana, Dunajska cesta 12.

L. J. Fröhlich

slikar in plesarski mojster

c. kr. državnega in c. kr. južnega kolodvora

Ljubljana, Hrenova ulica 7.

Poštno-hranilnični račun št. 67.626.

Enonadstropna

HIŠA

v Vodmatu v posredni bližini Ljubljane z lepim vrtom s sadjem in sočivjem se pod ugodnimi pogoji takoj proda. Pojasnila v pisarni dr. I. Tavčarja v Ljubljani, Sodna ulica št. 2.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarski mojster

V LJUBLJANI

Sodnijska ulica št. 3

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane četertletno 1 K 1-80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Cognac Star, pristen destilat dalmatinskega vina je najboljša sredstvo za slabotne in rekonvalescente. Dobi se edino pri trvdki: **BR. NOVAKOVIČ, Ljubljana.**

Diplomirani krojač Anton Presker Ljubljana, Sv. Petra cesta 14 priporoča svojo krojačnico in veliko zalogo oblek.

Dobro idoča
gostilna
„pri Fortuni“ v Litiji se odda s 1. julijem 1911 v najem. Vse drugo se poizve pri g. F. Berdals v Litiji.

Podružnica „Jutra“ za Sp. Šiško in okolico (v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177, sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd. Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Kompanjon se išče za večje dobro vpeljeno podjetje na Kranjskem. Dopisi naj se pošiljajo pod „N. N. 20.000“, pošto ležeče, Ljubljana.

Ženitna ponudba!!
Tovarnar in posestnik, srednje starosti, tihega in mirnega značaja, se želi radi pomanjkanja znanja seznaniti v svrhu ženitve z gospodično, staro 18 do 30 let; vdova, ki bi imela veselje do veletovarništva, če mogoče z nekaj premoženjem, ni izključena. — Ponudbe prosi s polnim naslovom in s sliko, ki se vrne, do 1. julija pod naslovom „Tovarnar“, pošto ležeče, Domžale. Tajnost strogo zadržana.

2 nova moderna **Seifert - biljarda.**

Kavarna „Central“ na sv. Petru nasipu 37 je vso noč odprta.

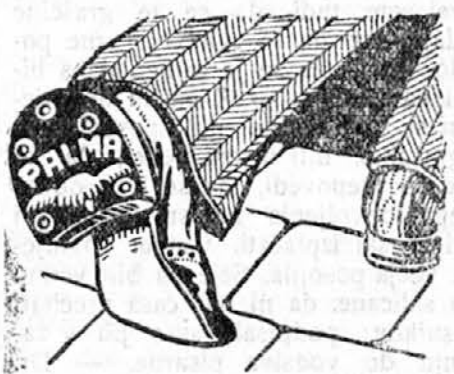
Solidna postrežba.
Slav. občinstvu se toplo priporoča s spoštovanjem **Štefan Miholič, kavarar.**

2 nova moderna **Seifert - biljarda.**

Razglas.

Pri Mestni hranilnici ljubljanski so uradne ure za stranke ob sobotah in v dnevih pred prazniki od 8. dopoldne do 1. popoldne, sicer pa od 8. do 12. dopoldne in od 3. do 4. popoldne. Ob nedeljah in praznikih se sploh ne uraduje. **Ravnateljstvo Mestne hranilnice ljubljanske.**

Tečem in kupim samo prave Palma-kavčukove podpetnike.

Obleke za gospode

najnovjšega kroja prodaja po lastni ceni zaradi pomanjkanja prostora kakor tudi najnovjšo

konfekcijo za dame in deklice.

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo št. 19. Solidna postrežba! Nizke cene!

Naznanjam, da sem prevzel trgovino z manufakturinim blagom

JESIĆ & WINDISCHER na Starem trgu št. 1 (Pod Trančo)

katero bom skupno z gosp. Jesiĉom pod firmo

J. CIUHA

nadalje vodil, ter se bova v vsakem oziru potrudila, cenj. odjemalcem kar najbolje postreĉi.

Spoštovanjem Josip Ciuha.

Sprejema zavarovanja ĉloveškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Ves ĉisti dobiĉek se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplaĉalo K 2.495.719.—.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Reserve in fondi K 54.000.000. Izplaĉane odškodnine in kapitalije K 109.356.860/58. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše drzave z vseskozi slovansko - narodno upravo. Vsa pojasnila daje: **Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.** Pisarne so v lastni banĉni hiši.

Zavaruje poslopja in premoĉnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljše sloves, koder posluje. Dovoljuje iz ĉistega dobiĉka izdatno podporo v narodne in obĉnokoristne namene.

Del. glavica: K 5.000.000. Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Rez. fond nad: K 610.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici. Sprejema vloge na knjiŹice in na tekoĉi racun ter jih obrestuje od dne vloge po ĉistih 4 1/2 %.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prioritete, delnice, sreĉke itd. — Valute in devize. — Predajmi na vrednostne papirje in blago leŹeĉe v javnih skladiščih.

Promese k vsem Źrebanjem. Centrala v Trstu.

Vloge na knjiŹice

od dneva vloŹitve 4 1/2 % do dneva dviga. Rentni davek plaĉuje banka iz svojega. Na tekoĉi in Źiro racun po dogovoru. Zivahna zveza z Ameriko.

Akreditivi. Menjalnica.

Eskomptuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija Źrebanja sreĉk itd. brezplaĉno. — Stavniki krediti. — Rembours-krediti. — Borna naroĉila.

Inkaso.

Filijalka v Opatiji.

Reservni fond okoli K 300.000

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica št. 5.

najveĉja zaloga moških, damskih in otroških ĉevljev, ĉevljev za lawn-tenis in pristnih goisserskih gorskih ĉevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Zaradi minule sezije so cene

oblek za gospode, dame, deĉke in deklice veliko zniŹane.

„Angleško skladišĉe oblek“

O. Bernatoviĉ Ljubljana, Mestni trg 5.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

JuŹni kolodvor, na peronu.

DrŹavni kolodvor.

BlaŹ, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Ĉešark, Šelenburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šuble, Miklošičeva cesta.

Zupanĉiĉ, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivoli, na Źel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stlene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušenik, Źidovska ulica.

Kleinsteln, Jurĉiĉev trg.

Wisiak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagode, Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Blizjak, Bohoriĉeva ulica.

RemŹgar, Zelena jama.

Biĉ, Zaloška cesta.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, TrŹaška cesta.

Štravs, Škofja ulica.

Zadel, Karlovska cesta.

Likar, Glince.

Sterkoviĉ, Dunajska cesta.